

og Finansudvalget for denne Bevilling, og jeg har lovet at føje det ærede Medlem fra Silkeborgs (Jacob Christensen) Tak til. Vi er dog enige om, at selv med denne Forhøjelse vil man ikke kunne naa til det, som man fra Administrationens, Ministeriets og Finansudvalgets Side for to Aar siden var enig om, nemlig at Strækningen Bramminge—Brande skulde være færdig til Efteraaret 1916. Saa vidt jeg husker, udtalte den højtærede Minister forleden, at Funder—Bramminge-Banen vilde blive fremmet i det Tempo, man var blevet enig om for to Aar siden; men jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at det slaar ikke til. Og jeg forstaar ikke, hvorledes Ministeren kunde udtale dette. Jeg er nemlig tilbøjelig til at tro, at der bliver ikke blot et halvt Aars, men maaske et helt Aars Overskridelse, og det ligger, synes jeg, i, at man har været ret letsindig overfor det Løfte, man den Gang gav fra Administrationens Side, og som baade Ministeren og Finansudvalget da tog for gode Varer. Jeg synes, det er ganske forkert, naar det drejer sig om saa store Bevillinger som dem til de danske Statsbaner, at man da, naar Regeringen og Finansudvalget træffer en Overenskomst, ganske roligt, uden nogen som helst Forhandling, sætter sig ud over den, blæser det, om man vil, en lang March, og det er jo faktisk det, der er sket. Hvis man fra Administrationens Side havde sat Gang i Arbejdet fra første Færd af, er jeg ikke i Tvivl om, at man kunde have naaet det lovede. Men man saa ganske roligt paa, at efter at Arbejdet var udbuddt, gik den første Sommer saa at sige, uden at der blev gjort noget som helst Arbejde. Vi kender det jo, at man fra Administrationens Side lader 5 være lige og lader det gaa. Noget lignende skete jo ved Anlægget af Statsbanen fra Give til Herning. Dersom man altsaa har faaet bibragt den højtærede Minister den Tro, at Anlægget vil blive fremmet i det Tempo, som Overenskomsten gik ud paa, saa har man ført den højtærede Minister paa Vildspor. Hvis den højtærede Minister vil tage over og se, hvor vidt Anlægget er fremme, vil han øjeblikkelig være klar over, at de Forudsætninger, som han er gaaet ud fra, og som laa til Grund for Overenskomsten, ikke vil kunne opfyldes — selv med den bedste Villie — fra nu indtil den bestemte Tid. Nej, der vil sikkert blive lang Overskridelse. Det faar nu være, det er der ikke noget at gøre ved. Men det forekommer mig, at Rigsdagen en Gang maa

til at tage sig af disse Sager, saaledes at naar der træffes en Overenskomst, skal ikke en Etat, ligegyldigt hvilken, kunne sætte sig ud over den, blæse den en lang March og sige som saa: Vi handler, som vi vil, vi bryder os ikke om de Overenskomster, der er truffene, de rager os ikke; om der gaar Maaneder og Aar, maaske flere Aar, for meget, interesserer os ikke; vi gaar frem i det Tempo, vi selv vil.

Jeg har ikke kunnet undlade at gøre disse Bemærkninger. Jeg har talt med det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) om Sagen, og han bad mig, om jeg ikke, da han var bortrejst i Dag, vilde sige, at han var fuldstændig enig i disse Betragtninger. Jeg vil udtale det bestemte Ønske, at den Tid maa komme, da Rigsdagens Mening angaaende disse Spørgsmaal bliver afgørende, saaledes at der ikke skal kunne være den Etat, som ikke retter sig efter en truffen Overenskomst.

Med disse Ord skal jeg takke for Forhøjelsen af Bevillingen. Den hjælper naturligvis noget, men den vil efter min Mening ikke have den Virkning, at Anlægget bliver færdigt til den lovede Tid.

C. Sørensen: Som nævnt af den ærede Ordfører i Mødet i Gaar findes der under Nr. 33 i Ændringsforslagslisten et Ændringsforslag, stillet af Ministeren for offentlige Arbejder og gaaende ud paa, at der som første Del af en 3-aarig Bevilling paa indtil 115,000 Kr. opføres et Beløb af 10,000 Kr. som Tilskud til Anlæg af et Dige fra Knudegaards Bjerg paa Øland til Attrup Bakker under Forudsætning af, at et tilsvarende Beløb tilvejebringes paa anden Maade. Jeg bringer den højtærede Minister min bedste Tak for dette Ændringsforslag, og jeg takker ligeledes det højtærede Finansudvalg, fordi det enstemmig har tiltraadt det. Jeg retter nu her ved en indtrængende Bøn til det høje Folketing og det høje Landsting om at vedtage denne Bevilling. Forhaabentlig skal det derved blive os muligt at væge os mod Saltvandsoversvømmelser ogsaa paa de Arealer, der ligger paa Vestsiden af Øland.

Som alt nævnt gives Bevillingen under Forudsætning af, at den resterende Halvdelen af Beløbet tilvejebringes af de interesserede Lodsejere. Det kan maaske blive vanskeligt nok at laane dette store Beløb, medmindre Hjørring Amt vil stille sig lige saa imødekommende overfor de her omhandlede Beboere, som det stillede sig, da